

TŘETÍ SLEPEC

Rád bych věděl, vedle koho sedím.

DRUHÝ SLEPEC

Myslím, že vedle vás sedím já.

Šátrají rukama kolem sebe.

TŘETÍ SLEPEC

Nemůžeme se nahmatat!

PRVNÍ SLEPEC

Přece nejsme jeden od druhého daleko. (*Otukává prostor kolem sebe, až holí vrazí do Pátého slepce. Ten tlumeně vykřikne.*) Vedle nás je ten, co neslyší.

DRUHÝ SLEPEC

Neslyším ale všechny; bylo nás přece šest.

PRVNÍ SLEPEC

Už si pomalu vzpomínám. Zeptejme se také žen; ať se něco dozvíme. Pořád slyším ty tři, jak se modlí; jsou všechny pohromadě?

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Sedí tady vedle mě na kameni.

PRVNÍ SLEPEC

Já sedím na suchém listí!

TŘETÍ SLEPEC

A kdepak je ta hezká slepá dívka?

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Vedle těch, co se modlí.

DRUHÝ SLEPEC

A kde je ta poblázněná s dítětem?

MLADÁ SLEPÁ ŽENA
Dítě spí; ať ho nevzbudíte!

PRVNÍ SLEPEC
Jste od nás ale pořádný kus! Myslel jsem, že jste hned naproti!

TŘETÍ SLEPEC
Víme skoro všechno, co potřebujeme; tak si pojedme trochu povídat, dokud kněz nepřijde.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA
Říkal, že máme čekat potichu.

TŘETÍ SLEPEC
Nejsme v kostele.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA
Ani nevíte, kde jsme.

TŘETÍ SLEPEC
Když nemluví, mám strach.

DRUHÝ SLEPEC
Víte někdo, kam kněz šel?

TŘETÍ SLEPEC
Myslím, že už je to hodně dlouho, co nás tady nechal.

PRVNÍ SLEPEC
Hodně zestárl. Přijde mi, že už i on nějakou dobu nevidí. Nechce to přiznat, protože se bojí, aby k nám místo něj nepřišel někdo jiný; ale já mám podezření, že už skoro vůbec nevidí. Potřebovali bychom jiného průvodce; už nás neposlouchá a je nás na něj hodně. V domově vidí jen tři jeptišky a on; a všichni jsou starší než my! – Jsem si jistý, že s námi zabloudil a teď hledá cestu. Kam ale šel? – Nemá právo nás tady nechat...

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Odešel daleko; myslím, že s ženami hovořil o něčem vážném.

PRVNÍ SLEPEC

To už mluví jenom se ženami? – Copak my jsme vzduch? – Měli bychom si na něj stejně postěžovat!

NEJSTARŠÍ SLEPEC

Komu byste si stěžoval?

PRVNÍ SLEPEC

Zatím nevím; uvidíme, uvidíme. – Kam ale šel? – Zeptám se žen.

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Byl unavený dlouhou cestou. Myslím, že se na chvíli posadil mezi nás. Už několik dní je smutný a velmi slabý. Od té doby, co umřel doktor, má strach. Je sám. Už skoro ani nemluví. Nevím, co se stalo. Ale trval na tom, že dnes půjdeme ven. Říkal, že by chtěl ještě naposledy vidět Ostrov zalitý sluncem, ještě než přijde zima. Zdá se, že zima bude hodně dlouhá a hodně chladná a že od severu už připlouvají ledy. Byl hodně znepokojený; ty velké bouřky v posledních dnech prý zvedly hladinu řeky a hráze už prý povolují. Také říkal, že ho děsí moře; prý se zmítá jako smyslů zbavené a útesy na Ostrově už nejsou dostatečně vysoké. Chtěl se podívat; ale neřekl nám, co viděl. – Myslím, že teď šel pro chleba a vodu pro tu bláznivou. Říkal, že bude muset jít někam daleko... Musíme počkat.

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Když odcházel, tak mě chytil za ruku. Ruce se mu třásly, jako by měl strach. Pak mě objal...

PRVNÍ SLEPEC

Oj! oj!

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Ptala jsem se ho, co se stalo. Řekl mi, že neví. Říkal, že vláda starců se chýlí ke konci, možná...

PRVNÍ SLEPEC

Co tím chtěl říct?

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Nepochopila jsem ho. Řekl mi, že jde směrem k majáku.

PRVNÍ SLEPEC

Tady je maják?

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Ano, na severu Ostrova. Myslím, že od něho nejsme daleko. Říkal, že vidí jeho světlo až tady mezi větvemi. Nikdy mi nepřišel tak smutný jako dneska, a myslím, že několik dní probřečel. Ani nevím, proč bych měla plakat, když ho ani nevidím. Ani jsem ho neslyšela odcházet. Už jsem se ho pak na nic neptala. Slyšela jsem, jak zavírá oči a jak chce mlčet...

PRVNÍ SLEPEC

O tom nám vůbec nic neříkal!

MLADÁ SLEPÁ ŽENA

Když mluví, tak ho neposloucháte!

NEJSTARŠÍ SLEPÁ ŽENA

Když mluví, pořád si něco pro sebe mručíte!

DRUHÝ SLEPEC

Když odcházel, řekl nám jen: „Dobrou noc.“

TŘETÍ SLEPEC

Musí už být hodně pozdě.